

Et Opraab fra danske Kvinders Nationalraad.

Arbejde fremfor Understøttelse.

Bestyrelsen for Danske Kvinders Nationalraad henvender sig herved til de offentlige og private Institutioner, der yder Hjælp til de arbejdsløse, med en indtrængende Anmodning om i saa stor Udstrækning som mulig, at prøve at skaffe Arbejde til disse.

Arbejdsløsheden har ikke mindst ramt Kvinderne. En Mængde Kvinder, som hidtil har ernæret sig selv og ofte tillige har Børn at forsørge, gaar i denne Tid forgæves fra Sted til Sted for at søge Arbejde og nødes tilsidst til at søge Hjælp til Husleje og til Livets Ophold, en Gang der er tung for den, der sætter en Ære i at kunne klare sig selv. Mange af disse maa kunne hjælpes til at faa Arbejde. Stat og Kommune bør her gaa i Spidsen ved at sætte saa meget Arbejde i Gang som vel muligt. Private Arbejdsgivere, baa- de store og smaa, Husmødre f. Eks. kan gøre meget til at begrænse Arbejdsløsheden ved i videst muligt Omfang at bevare den Arbejdskraft, de plejer at beskæftige. Ogsaa den organiserede

Velgørenhed vil kunne udrette meget i Retning af at skaffe Arbejde.

Et stort Antal af de arbejdsløse Kvinder er Syersker af Profession, og mange af de andre har nogen Øvelse i Haandarbejde; Syning og maaske tildels Strikning vilde derfor sandsynligvis være det Arbejde, hvorved det største Antal midlertidig kunde beskæftiges.

For ikke at skabe Konkurrence med bestaaende Forretninger ved at kaste de saaledes forarbejdede Varer ud paa Markedet, kunde disse overlades Menighedsplejer, Sygeplejeforeninger, Børnplejeforeninger, Børnenes Kontor og lignende Institutioner til Uddeling straks eller senere.

Det vil naturligvis i Øjeblikket kræves et større Pengeudlæg til det fornødne Materiale, men paa den anden Side vil disse Indkøb ogsaa skabe forøget Omsætning, og endelig maa man ikke undervurdere den moralske Betydning af Arbejde fremfor Understøttelse.

Opraabet er undertegnet af Formanden, Frk. Henny Forchhammer, og tiltrædes af en Mængde kendte Ledere af Foreninger og Institutioner indenfor Danske Kvinders Nationalraad.

Landsforbundet har mistet en dygtig og forstaaende Medarbejder, idet Frøken Louise Begtrup, fhv. Skolebestyrerinde i Fredensborg, er død Tirsdag den 22. September, i en Alder af 61 Aar.

Frk. Begtrup fattede tidlig Interesse for Kvindebevægelsen, og da Landsforbundet opstod, var hun med til at stifte Fredensborg Kvindevalgretsforening, hvis Formand hun var fra 1907 til 9.

Ved Siden af sin anstrængende Skolegærning fandt Frk. Begtrup gennem mange Aar Tid til at virke for Ideer, der stod i Forbindelse med Kvindernes Fremtidsmuligheder.

Et Budskab.

Til alle Kvinder, som tilhører den internationale Alliance for Kvinders Valgret.

Alliancens Formand var paa Vej til sit Hjem i Amerika, da Næstformanden, Mrs. Fawcett, skrev følgende Artikel i sidste Nummer af det internationale Valgretsblad, »Jus Suffragii«.

Dersom vor Præsident, Mrs. Chapman Catt, havde været til Stede, da er jeg overbevist om, at hun vilde have sendt et Budskab

uhyre Bekostning, for at Menneskene kan fremstille Forbrydelsen efter en storstilet Maalestok. Derfor er det intet Under, at vi efter den sidste Krig hørte om Tyrkernes Voldsgærninger paa bulgarske Kvinder og Bulgarernes paa tyrkiske Kvinder. Det var ligegyldigt, om Korset eller Halvmaanen vajede over Sejrherrerne. Thi Grusomhed er Krigens Yngel, enten den raser blandt Kristne eller Muhamedanere.

Sjælslidelser.

Hvem kan skildre Frygtens og Uvishedens langsomme Tortur, den ventendes evige Smerte, de søvnløse Nætters febersvangre Fantasier, Ensomhedens ubarmhjertige Timer og Drømmesyntet af sønderhuggede, blødende Legemer? Og hvem andre end de, der har oplevet det, kan skildre Hustruens, Moderens eller Datterens Hjer-

tektval ved Budskabet om den fraværendes Død? Hvilke sjælelige Lidelser gennemgaar Kvinderne ikke, naar Sønnen, Faderen eller Manden vender hjem som Krøbling for Livet eller mærket af Sygdom, der sætter ham ud af Stand til Arbejde?

Lad os endvidere forestille os Billedet af den fortvivlede Modrr, der ængstelig vogter paa sine sultne Børn og ser de smaa langsomt tæres hen, hører deres hjerteskræende Graad og føler, hvorledes de svage og slappe glider ud af hendes Arme. Eller naar hun altfor tidligt føder et Barn, der ofte er stemplet for Livet af Nervesvaghed eller Idiomi som Følge af Moderens grufulde Angst under et Svangerskab i Krigstid. Og lad os endelig tænke os dette Billede: Hjemmet er brændt, Møblerne hugget i Stykker og kastet paa Ilden under Soldatens Feltgryde,

Høsten røvet, Sengetøj og Klæder stjålet — hjemløs, nøgen, hungrig, Enke og barnløs — saadan er Krigens kvindelige Offer. . . .

Indirekte Lidelser.

Tusend og atter Tusender af Kvinder rundt om i Landene maa leve i Fattigdom, fordi de Skatter, der burde være Nationens sociale Hjælpesfond, anvendes til Krigsberedskab. Til fattige Kvinder hører bl. a. de fleste Enker. Den Sum, en eneste Dreadnought koster, kunde føde 175,000 Børn i et Aar.

Paa en nylig udsendt Fredsplakat ses en under Ordet: »Vaabendød« en Kvinde korsfæstet til to Sværd. Ja, Krig er Kvindens Korsfæstelse! Dens Følger er Opofrelse og Fornedelse af Kvinder, Brud paa Moderskabets og Menneskeslægts sundt Fremgang. Hvor mange Kvinder forbliver ugifte,